

Arrest

nr. 52 687 van 8 december 2010
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. KEMPINAIRE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 28 oktober 1961 in de Tsjetsjeense stad Atchoy-Martan. Op 18 juli 1990 huwde u officieel met Adi Abdulaevitsj Nashayev in Katir-Yurt. Aan het begin van de Tweede Tsjetsjeense Oorlog vluchtte u met uw gezin naar Ingoesjetië, meer bepaald naar het dorp Nizhniye Achaluki. In augustus 2005 keerden jullie naar Tsjestjenië terug en gingen in het dorp Katir-Yurt wonen.

Uw problemen begonnen toen uw man in 2006 door onbekenden 's nachts van thuis uit werd meegenomen. Na zijn vrijlating vertrok uw man naar Polen, waar hij asiel aanvroeg. In 2007 keerde hij echter terug. Datzelfde jaar werd ook uw oudste dochter door een Kadyrovets ontvoerd en gedwongen tot een huwelijk. Ze woont vandaag in Atchoy-Martan. Na haar ontvoering maakte u zich

zorgen over het lot van uw andere dochters. Eind 2007 verliet uw man Tsjetsjenië opnieuw en trok andermaal naar Polen, waar hij voor de tweede keer asiel aanvoeg. Na het vertrek van uw man vreesde u dat uw zoon zich zou aansluiten bij de rebellen of de Kadyrovtsy omwille van de verhalen die hij hoorde, zowel van vrienden op school als van de neven van uw man, beiden Kadyrovtsy. Een tijd lang had u uw zoon niet meer onder controle, al is hem gedurende die periode niets overkomen. Toch besloot u om uw man in Polen te vervoegen samen met uw zoon en uw 3 ongehuwde dochters.

U verliet Tsjetsjenië op 25 september 2008. Vanuit Grozny nam u de trein naar Moskou, vanwaar u via Brest met de trein doorreisde naar Polen. U bereikte Polen op 28 september 2008 en vroeg er nog diezelfde dag asiel aan. Op 2 maart 2009, nog voor uw asielprocedure in Polen was afgerond, vertrok u naar België. U reisde samen met uw gezin met de auto naar Brussel, waar u op 3 maart 2009 aankwam. Nog diezelfde dag vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Uw man bleef achter in Polen en vervoegde jullie gezin pas 3 maanden later, in juni 2009.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijkse bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ter staving van uw asielaanvraag enerzijds baseert op de problemen die uw man in Tsjetsjenië kende en anderzijds ook op de problemen die uw zoon er kende (CGVS, p. 8). Aangezien ik in het kader van de asielaanvraag van uw man, Adi Abdulaevitsj NASHAYEV (O.V. 6.397.822) de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u op basis van de problemen van uw man evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw man Adi Abdulaevitsj NASHAYEV (O.V. 6.397.822) werd genomen, verwijst ik graag naar zijn beslissing.

Wat de problemen van uw zoon betreft, dient te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn. Zo gaf u aan dat u Tsjetsjenië hebt verlaten uit angst voor de veiligheid van uw zoon. U vreesde namelijk dat hij zich zou aansluiten bij de kadyrovtsy of de wahabieten (CGVS, p. 9). Er is echter geen gegronde reden om aan te nemen dat uw zoon zich daadwerkelijk bij de kadyrovtsy of wahabieten zou voegen. U stelde wel dat u bang bent sinds de neven van uw man zich bij de kadyrovtsy aansloten en één van hen vermoord werd (CGVS, p. 11). Er is echter geen concrete aanleiding voor uw zoon om zich bij de kadyrovtsy of de wahabieten te voegen (CGVS, p. 12). Tot op vandaag is uw zoon ook nooit iets overkomen (CGVS, p. 10). En sinds u hem vertelde dat een echte Tsjetsjeen zijn beroep niet opgeeft, bleef hij u gehoorzaam (CGVS, p. 10). Uw vrees is bijgevolg uitsluitend gebaseerd op de algemene situatie in Tsjetsjenië. Zoals reeds aangehaald dient de vraag naar bescherming echter op individuele basis beoordeeld te worden. U haalt evenwel geen elementen aan waaruit blijkt dat uw zoon een persoonlijk risico op vervolging zou lopen. Daarenboven zijn de problemen die u aanhaalde met betrekking tot uw zoon van plaatselijke aard en bracht u geen enkele grondige reden aan waarom u zich niet elders binnen de Russische Federatie zou kunnen vestigen, bijvoorbeeld in Nalchik, waar uw zus reeds geruime tijd woont en waar rebellen én kadyrovtsy geen of slechts een minimale invloed hebben.

U vertelde tot slot dat uw oudste dochter in Tsjetsjenië door een Kadyrovets werd ontvoerd in het kader van een gedwongen huwelijk. U vreest nu dat ook uw andere dochters ontvoerd zouden worden (CGVS, p. 12). U kon echter geen concrete elementen aanbrengen waaruit blijkt dat uw andere dochters gevaar zouden lopen om vervolgd te worden met het oog op een huwelijk.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die

erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw eigen binnenlands paspoort, huwelijksakte, diploma, binnenlandse paspoorten van Anzor, Milana en Chedda, de geboorteakte van Anisa, een medisch getuigschrift en 4 medische attesten uit België, een brief van uw behandelende arts en één van uw huisarts in België, de verpakking van een postpakket, een verzendingsbewijs van dit pakket en een verzendingsbewijs van een postpakket uit Polen) kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw binnenlands paspoort, huwelijksakte en diploma alsook de binnenlandse paspoorten van uw kinderen en de geboorteakte van Anisa bevatten informatie met betrekking tot uw eigen identiteit en die van uw gezin, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Het medisch getuigschrift, de medische attesten en de brieven van uw behandelende arts en huisarts in België hebben betrekking op uw persoonlijke gezondheidstoestand, die echter geen verband houdt met de door u aangehaalde problemen. U verklaarde bovendien uitdrukkelijk dat u niet om medische redenen naar België bent gekomen (CGVS, p. 12). De verpakking van het postpakket en het verzendingsbewijs van dit pakket alsook het verzendingsbewijs van een postpakket uit Polen hebben evenmin bewijswaarde ten aanzien van de problemen die u in Tsjetsjenië gekend zou hebben. Ze tonen enkel aan dat u in België documenten ontvangen heeft, die vanuit respectievelijk Tsjetsjenië en Polen werden verstuurd.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, A.N.: *“Hij is vroeger dan ik vertrokken. Hij is vertrokken omwille van zijn problemen en ik omdat ik zou lastig kunnen gevallen worden omwille van hem”* (zie het verhoorverslag van 18 maart 2010, p. 11).

2.2. Verzoekster wijst er in haar verzoekschrift van 20 mei 2010 (zie p. 5) nog op dat gezien haar zoon zich begon in te laten met de Wahabieten, zij daardoor schrik kreeg dat niet alleen haar zoon in de problemen zou geraken, maar ook haar gezin.

Zij legt uit *“Dat het immers vaststaand is dat wanneer een jongen zich aansluit bij de rebellen het huis van de ouders in brand wordt gestoken”*.

Ook wijst zij er in haar verzoekschrift op (zie p. 5) dat zij vreest dat haar andere dochters ook ontvoerd zullen worden gezien niet het een vaststaand gegeven is dat *“wanneer een meisje gekidnapt wordt op klaarlichte dag niemand iets durft te ondernemen en men nergens terecht kan”*. Zij verwijst in dit verband naar de getuigenis van 15 januari 2010.

De Raad stelt vast dat verzoekster zich hier beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen.

Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt derhalve aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekster met het opwerpen van blote beweringen echter in gebreke blijft.

Voor het overige merkt de Raad op dat verzoekster dezelfde middelen inroept als haar echtgenoot.

Wat betreft de getuigenis van 15 januari 2010 verwijst de Raad naar hetgeen dienaangaande gesteld werd in het arrest van de Raad betreffende de echtgenoot van verzoekster.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 52 686 van 8 december 2010 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van A.N. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Wat de verwijzing door verzoeker betreft naar de situatie in Tsjetsjenië zoals weergegeven in de bestreden beslissing (zie verzoekschrift, p. 4), merkt de Raad vooreerst op dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere verwijzing naar een bepaalde toestand in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Verzoeker is er in casu niet in geslaagd de individualisering van zijn vrees aan te tonen, hetgeen een essentieel element is bij het beoordelen van zijn asielaanvraag.

De Raad is van mening dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Aldus moet door verzoeker worden aangetoond dat de Staat, noch partijen of internationale organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, bescherming kunnen of willen bieden tegen de voorgehouden vervolging of ernstige schade.

Uit de bestreden beslissing komt echter naar voor dat verzoeker geen enkele poging heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen. De afwezigheid van enige poging volstaat niet om aan te tonen dat de overheid in zijn land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen.

Verzoekers verweer dat hij schrik had voor represailles, wordt door de Raad niet aanvaard. Ook zijn uitleg dat familieleden hem niet hebben geholpen omdat een neef van hem, nadat hij hulp had aanvaard, vermoord werd en dat de Kadyrovtsi, noch de Russen aanvaardden dat hun gevangenen geholpen worden door familie, wordt door de Raad niet aangenomen. Het betreft immers niet meer dan louter blote beweringen die verzoeker geenszins staft.

De Raad stelt vast de bewering van verzoeker in het verzoekschrift (zie p. 5) dat hij eind oktober 2006 naar de "organisatie van de rechten van de mens" geweest is en dat ze hem daar "beleefd vroegen om weg te gaan, ergens onder te duiken, zonder naam bekend te maken", in strijd is met zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal (zie verhoorverslag van 18 maart 2010, p. 19) waar hij verklaarde niet naar een mensenrechtenorganisatie te zijn gestapt.

Vraag: "Kon je niet naar een mensenrechtenorganisatie stappen?"

Antwoord: "De mensenrechtenorganisaties zijn ook van de autoriteiten en ze luisteren naar Kadyrov"

Vraag: "Kan u een naam noemen van zo'n organisatie?"

Antwoord: "Nee, ik ben daar ook nooit geweest. (...)"

Voormelde bewering in zijn verzoekschrift keert zich dan ook tegen de geloofwaardigheid van verzoeker.

De Raad wijst er ook op dat van een asielzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen in zijn land van herkomst.

De afwezigheid van dergelijke pogingen in hoofde van verzoeker wijst op een gebrek aan interesse en doet ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

Het verweer van verzoeker dat hij zelfs hier in België, "nog te bang is om naar de waarheid te zoeken", wordt niet aanvaard. Zijn beweringen dat "hier de mogelijkheid bestaat om gedood te worden" en "personen welke vluchten naar Engeland en Oostenrijk konden aldaar getraceerd worden en werden daar vermoord" zijn blote beweringen dewelke de Raad niet aanneemt.

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht beslist dat het feit dat verzoeker niet heeft getracht om zich te informeren over de nasleep van zijn problemen, wel degelijk verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid.

Aangaande de uitleg van verzoeker in het verzoekschrift waarom hij niet meer werd lastiggevallen na zijn vrijlating in 2006, stelt de Raad vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in casu echter in gebreke blijft.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker niet uitlegt waarom hij de (fotokopie van) de convocatie van 4 december 2007 niet eerder dan op 20 mei 2010, in de procedure kon bijbrengen.

Artikel 39/76 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalt dat de geadieerde kamervoorzitter of de aangewezen rechter in vreemdelingenzaken slechts de nieuwe gegevens onderzoekt als aan de twee volgende voorwaarden is voldaan: deze nieuwe gegevens zijn opgenomen in het oorspronkelijk verzoekschrift en de verzoekende partij moet aantonen dat zij deze gegevens niet vroeger heeft kunnen inroepen in de administratieve procedure. De Raad neemt dit stuk niet in overweging.

Bovendien betreft dit stuk, in strijd met wat het verzoekschrift (zie p. 5) stelt dat het een origineel betreft, slechts een fotokopie waaraan geen bewijswaarde wordt toegekend omdat dergelijke stukken door knippen plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn.

Wat betreft de getuigenis van 15 januari 2010 van de voorzitter van het comité "Assistance Civique" -niet gesteld in de taal van de rechtspleging en niet vertaald-, benadrukt de Raad dat een loutere verwijzing van verzoeker naar een algemene getuigenis waarin, volgens hem besloten wordt dat "de mensenrechten wel degelijk geschonden worden en derhalve Tsjetsjenen niet naar hun land van herkomst kunnen worden teruggestuurd!!!" (zie het verzoekschrift, p. 6) niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd of vervolgd.

Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers asielrelaas.

Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Een ongeloofwaardig relaas kan evenmin als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a. en b. van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker brengt geen overige elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Wat de vraag naar toepassing van artikel 48/4, §2 c. van voormelde wet betreft, deelt de Raad op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, het besluit dienaangaande van de

commissaris-generaal. De Raad laat deze informatie prevaleren op de door verzoeker bijgebrachte getuigenis van 15 januari 2010.

Derhalve wordt aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, niet toegekend."

2.4. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BONTE